

Pietarin ja lähialueiden seurakuntatyön nimikkoraportti, Venäjä 1/2014

Kumppani	Inkerin kirkko ja sen Pyhän Marian seurakunta
Raportoiija	Pekka Mikkola, aluepäällikkö
Kuvat	Pekka Mikkola, Tuulikki Vilhunen

Hankkeen kuvaus

Lähetyksseuran tuki kohdistuu Pietarin Pyhän Marian seurakunnan toiminnan tukemiseen sekä siirtolaisten parissa Pietarin alueella tehtävään tavoittavaan työhön.

Hankkeen toiminnot raportointiaikana

Pyhän Marian seurakunnassa vuoden 2014 alun merkittävin tapahtuma oli uuden kirkkoherran virkaan asettaminen. Uudeksi kirkkoherraksi oli joulukuun vaalissa valittu 33-vuotias **Mihail Ivanov**, lahjakas nuoren polven teologi, joka on saanut koulutuksensa Inkerin kirkon omassa teologisessa instituutissa Keltossa. Ivanovin asetti virkaansa piispa **Aarre Kuukauppi**.



Pastori Mihail Ivanov (vas.) vihittiin virkaansa Pyhän Marian seurakunnan kirkkoherraksi tammikuun lopussa.

Tutussa seurakunnassa Ivanov tarttui nopeasti tehtäviinsä. Tilanne ei ollut helpoin mahdollinen. Kirkon ulkomaanavulta Inkerin kirkolle tulleen avun katkeaminen merkitsi muun muassa sitä, että seurakunta joutui panemaan vuokralle toimistonsa, pienen kappelin, sosiaalitilan ja pyhäkoulutilan. Pyhän Marian seurakunnan asema on kuitenkin jonkin verran helpompi kuin monien muiden Inkerin kirkon seurakuntien. Se saa merkittävästi tuloja vierasryhmiltä (etenkin ateriapalvelut + lahjat) sekä huimaan suosion nousseiden lauantaikonserttien kolehtituotoista.

Tiedotustyö

Pyhän Marian seurakunnan tiedottajana toimi toukokuun lopulle asti Lähetysseuran **Tuulikki Vilhunen**. Hän muun muassa käänsi konserttien ohjelmat nettiin, teki niistä ja muista seurakunnan tapahtumista julisteita ja ilmoituksia ja oli yhteyshenkilönä suomalaisten konserttivieraiden ja seurakunnan välillä. Samoin Tuulikki jatkoi yhteyksien hoitamista seurakunnan ja Suomen Pietarin-pääkonsulaatin välillä.

Yksittäinen huomionarvoinen asia Tuulikin tiedotustyön tuloksissa oli se, miten uutiset Pyhän Marian kirkon ”urkuilmiöstä”, kirkon urkukonserttien saamasta valtavasta suosiosta löi läpi Suomen viestimissä Yleisradion uutislähetystä myöten. Tuulikin Lähetysseuran kirjoittama haastattelu Pyhän Marian kirkon kanttori-urkurista Marina Väisästä löysi tiensä myös Kirkkomusiikkilehteen. Uudet urut saatiin maaliskuun lopulla myös Terijoen kirkkoon, mistä Tuulikki niin ikään raportoi.

Tuulikin työssä tärkeällä sijalla on ollut yksi asia, jota ei ole kirjattu työn varsinaisiin tavoitteisiin: Kirkon nuorten työntekijöiden tukeminen. ”He ovat niin nuoria ja kuitenkin suuressa vastuussa, että he tarvitsevat tukea ja joskus vain vanhemman ja kokeneemman läsnäoloa”, Tuulikki sanoo.

Tuulikin monivuotinen ja monipuolinen urakointi Pyhän Marian seurakunnan, Inkerin kirkon ja Suomen Lähetysseuran palveluksessa päättyi toukokuun lopulla hänen palatessaan Suomeen valmistautumaan eläkepäivien viettoon.

Seurakuntatyö

Seurakunnan kokoaikaisena pappina aloitti raportointikaudella suomen kieltä taitava **Aleksei Uimonen**. Toinen keskeinen tekijä siinä, että Pyhän Marian kirkon suomenkieliset jumalanpalvelukset voitiin pitää normaaliin tapaan, oli Suomen Lähetysseuran työntekijä **Hannu Heikkilä**. Kevätkaudella hän toimitti Pyhässä Mariassa 11 jumalanpalvelusta. Näillä jumalanpalveluksilla on suuri merkitys niille Pietarin suomalaistaustaisille ihmisille, joille läheisin jumalanpalveluskieli on suomen kieli.

Hannu pyrki myös integroitumaan seurakuntaan osallistumalla sen työntekijäkokouksiin ja sellaisiin tilaisuuksiin, joissa hänellä ei ollut ohjelmavastuuta. Tässä auttoi myös se, että hän piti **Elina**-vaimonsa kanssa kevään aikana Pyhän Marian kirkossa viisi Inkerin kirkon perhetyöhön kuuluvaa tilaisuutta.



Arkkipiispa Kari Mäkinen seurueineen vieraili Inkerin kirkossa huhtikuussa, jolloin hän myös saarnasi Pyhän Marian kirkossa. Tulkkina toimi piispa



Hannun Suomi-tausta toi hänelle kevään aikana kaksi erityistehtävää: Arkkipiispa **Kari Mäkisen** vierailun järjestelyt seurakunnassa ja seurakunnan edustamisen Pietarin Suomalaisen koulun 20-vuotisjuhlissa.

Tavoittava työ siirtolaisten parissa

Pietarin alueella asuu vähintään kymmeniä tuhansia, ellei enemmänkin, siirtotyöläisiä, jotka tekivät ennen kaikkea rakennus- ja siivoustöitä. Tulijat ovat usein entiseen Neuvostoliittoon kuuluneista Tadžikistanista ja Uzbekistanista. Venäjän sisäisiä siirtolaisia tulee muun muassa Siperian Burjatiasta. Siirtolaisten asema Venäjällä on usein heikko. Heille maksetaan alle minimien olevia palkkoja, he elävät surkeissa asuntoloissa, mutta koska heillä ei ole useinkaan työlupia, he eivät uskalla ajaa oikeuksiaan. Kun virallista lupaa Venäjällä oleskeluun ei ole, siirtolaisperheiden lapsetkaan eivät välttämättä pääse kouluun.

Suomen Lähetysseuran tukemaa työtä siirtolaisten parissa tehdään ennen kaikkea Pietarin tuntemassa sijaitsevan Kelton seurakunnan kautta. Työ on myös alkuvuonna 2014 ollut siirtolaisten aineellista, henkistä ja hengellistä tukemista.

Samoin Inkerin kirkon juristi, joka on burjaattitaustainen itse, on diakoniakoulutuksen saaneena vapaaehtoisena antanut omaan koulutukseensa pohjautuvaa neuvontaa apua tarvitseville. Kirkon siirtolaistyötä vetää kirkon lähetystoimikunnan johtaja, pastori Ivan Laptev.

Aineellisen avun antaminen on ollut lähinnä vaate- ja ruoka-avun jakamista. Siirtolaisten parissa tapahtuvaan hengelliseen toimintaan kuuluvat muun muassa teeillat, joissa on voitu katsoa vaikkapa elokuva Jeesuksesta.

Työ siirtolaisten parissa on hyvin vaativaa. Nin siksi, että yhteiskunnassa asenteet siirtolaisia kohtaan ovat jyrkentyneet. Myös seurakunnissa tapaa näkemyksiä, joissa siirtolaistyö kyseenalaistetaan.

Siirtolaistyössä oli alkuvuonna odotuksia siitä, että Kelton lähelle Vsevolozhkin kaupunkiin syntisi ekumeeninen siirtolaistyön keskus, jonka toimintaan myös Inkerin kirkko osallistuisi Lähetysseuran tuella. Valitettavasti keskuksen toteutuminen on kuitenkin siirtynyt hamaan tulevaisuuteen.

Mutta apua menee perille tälläkin mallilla. Uzbekistanista kotoisin oleva Jamal-kertoo, miten kirkko on hänen perhettään auttanut:

”Minun vaimolleni tuli sydänoireita. Meillä ei ole venäläistä sairausvakuutusta, joten sairaalassa meidän olisi pitänyt maksaa hoidosta. Seurakunnassa oli kuitenkin naislääkäri, joka tutki vaimoni ilmaiseksi. Ja seurakunta antoi rahaa tabletteihin”, Jamal kertoo Ivan Laptevin tekemässä haastattelussa.

Hankkeen tulokset ja vaikutukset raportointiaikana

Pyhän Marian seurakunnan tiedotustyössä tuloksia voi mitana muun muassa sillä, miten konsertit ja seurakunnan muut tilaisuudet saivat yleisöä ja näkyvyyttä. Kummassakin tuloksia voi pitää vähintäänkin hyvinä. Tiedotustyön kovin ”voitto” oli urkukonserttien suursuosion, ”urkuilmiön” läpilyönti viestimissä myös Suomen puolella.

Seurakuntatyössä tavoitteena oli suomenkielisten jumalanpalvelusten säännöllinen jatkuminen Pyhän Marian seurakunnassa. Tämä tavoite täyttyi.

Vaikeuksissa oleville siirtolaisille jaettiin aineellista apua ja jotkut heistä tulivat mukaan Inkerin kirkon hengelliseen toimintaan. Etenkin burjaattien joukosta on löydetty tie kirkkoon.



Pyhän Marian kirkon pääsiäiseen kuului tänäkin vuonna suuri konfirmaatio.

Muita huomioita/viestit työn tukijoille

Suomen Lähetykseura kiittää lämpimästi Pietarin ja sen lähialueiden seurakuntatyön tukijoita Suomessa niin taloudellisesta tuesta kuin esirukouksistakin. Olemme pyrkineet käyttämään tukenne vastuullisesti, kumppanimme Inkerin kirkon ja sen Pietarin alueella tapahtuvan toiminnan parhaaksi.